Golgona Anghel
Vân (z)ătorii de vulpi (ar)găsite…

De fiecare dată când vreau să ucid vulpile albastre ale dimineţii, mă ascund în vizuina aşteptării, cu faţa sărată şi lipită de geamurile somnului. Aş rămâne aşa, cu irişii nemişcaţi ca-ntr-un afiş îndreptat pe vecie spre poarta de ieşire/intrare din/în vis.

Se vor găsi copii care să-mi deseneze mustăţi şi să-mi pună o barbă à la Ben Laden şi cu timpul, pe măsură ce stagiunea se apropie de sfârşit, iar ultimele concerte de orgă se grăbesc să se resoarbă în liniştea triforiului catedralei patriarhale din Lisabona, vor apărea noi concerte la Opera São Carlos din apropiere, Doña Margarida dos Santos, proprietara imobilului în care locuiesc şi care mă obligă să întind un tricou nou, bleu spălăcit şi o pereche de pantaloni verzi uzaţi pe sfoara din balconul care dă spre Largo de Limoeiro – zice că se potriveşte cu azulejo-ul de la ferestre şi aşa impresionează turiştii care merg spre castel –, va fi nevoită să închirieze urgent camerele de la etaj abandonate peste noapte de un Don Che. Va umple tot cartierul Alfama cu închiriez la un preţ rezonabil două camere cu baie şi bucătărie proprii şi cu vedere la Tejo, din când în când apare în balcon un copil îmbrăcat într-un tricou bleu spălăcit şi o pereche de pantaloni verzi uzaţi şi ţine o pisică în braţe, zice mereu că a visat urât şi că îi e frică, spuneţi-i o poveste şi pleacă… va acoperi în grabă vechile afişe, de altfel inutile la o aşa oră târzie din noapte şi din viaţa vân(z)ătorilor de vulpi (ar) găsite în Ria Formosa.

În acele clipe, când propriul vis îmi acoperă faţa cu anunţuri publicitare, în acele clipe teribile când mai păstrez încă gustul sărat al lacrimilor sau al ploii care izbeşte zgomotos geamurile somnului sau ale camerei, dar ploaia nu e sărată iar faţa mea nu e îndreptă spre geam ci spre o foaie albă A3 ce pare a fi spatele unui afiş sau cearşaful… în acele secunde se aude o pisică mieunând şi parcă văd pe cineva în balcon, aş vrea să mă ridic, să strig, aş bate cu mâna în fereastră dar am o pisică în braţe şi gura mi-e plină de gânduri mâloase…